

FACIES SACRAE

POTENTISSIMOQUE PRINCIPALI

GEORGIO III. Regi.

Epitaphium Coeleste

SOLON

INTERPRETE CASPARE BARLEO

356

LONDON

Prostant venales apud J. HENDERSON, Librarium, in Palatio Sancti Martini, in Ecclesia Sancti Martini, in Camiterio Sancti Martini.

(PRICE TWO SHILLINGS)

AUGUSTISSIMO,
SERENISSIMO,

POTENTISSIMOQUE PRINCIPI,

GEORGIO III. Regi.

Axime, prædilectus, genus alto è Sanguine Regum,

Accipias Regis, Rex, Solomonis Opus ;

Olim, quod cecinit, Virgo cum nobilis illi

Filia, nupfisset, quæ Pharaonis erat,

Quæque fuit qualis tua jam Regina, Sororve,

Q. Meis Fatia pulchra, pulchrior ipsa viget

Auro picta Sinus, Auro radiata Capillos,

Insignis Gemmis, candida, tota decens.

Quod BARLETA Opus statim relevit Amictu,

Impressum nitens, Rex, clausus alme, Typis.

Teia Fides nunquam cecidit tam grandis, nunquam

Mæconius Vates, Piccidumve Chorus,

Nec, cum, de patriis Sappho sit quæta Puellis,

Romanæ Fidicen Flaccus & ipse Lyræ ;

Omnibus his melior Solomon cum Carmine mulcet

Qui regit Imperio Tartara et Astra Deum ;

Nomine Connubii sacrum depingit Amorem

Ecclesie et Christi, qui sine Fine viget.

MUSEVM
BRITAN-
NICVM

AND. HENDERSON.

F A C E S S A C R A E.

ECCLESIA.

RÆSIDIUM columenque meum : desige labellis

Oscula, fige precor ; da millia & altera mille,

Et sacrosancti liceat mihi lusibus oris

Posse frui, longumque tuis hærere labellis.

Sic prodat se noster amor, pacisque beatæ

Sit specimen, tetigisse Deum ! sint basia, Sponse,

Officii documenta tui ! sint basia nexus,

Queis tibi, Sponse, ligar, conspirantesque catenæ,

Vinclaque, quæ nostras nectant adamantina mentes.

Qualis amor, quantæque faces ! non suavius usquam

E Pelusiæcis * destillant vina racemis,

Aut Arabum fragrant udis opobalsama ramis

Latius, aut quoscunque ferax Chaldaeus odores

Diffundit, quàm fama tui, nomenque per omnes

* Pelusium erat urbs Ægypti celeberrima.

Cantatum, dilecte, plagas, quas adspicit æther
 Exoriens iterumque cadens ! te quælibet ardet
 Virgo procum ; gestitque tuo consuescere amor.
 Flagitiis inimica cohors, ac grandis honestos
 Ardor agit, ferventque novis amplexibus abdi,
 Et domino arridere suo ; me pertrahe lentam,
 Ignaramque viæ per cæca pericula noctis,
 Et scelerum infames salebras & inhospita ducas
 Saxa manu ; mihi tu vires animumque ministra,
 Et da velle sequi ; sequar ocyus, & mea curret
 Orbita per dubios, sed te ductore, recessus,
 Et rectum calcabit iter ; regale subibo
 Limen, & auratis fulgentia tecta columnis
 Adspiciam, cœloque fruar ; miscbimus ambo
 Gaudia, deliciasque tuas in secula fundam,
 Justitiæque decus rarique exempla favoris.
 Fusca licet videar, matres, ne spernite fuscam.
 Hæc thalami fors prima mei est ; sic torreo æstu
 Sic afflicta premor, sic indignantibus Euris
 Verberor, & tumidis jactor matrona procellis.
 Sic mea crudeles deturpant ora tyranni ;
 Nec placeo, quia Sponsa vocor, summique Tonantis

Conjugio dignata parens : sum fabula vulgi,
 Et fidei rectique tenax tot fordibus ævi
 Inquinor, & fœdi dipingunt membra colores.
 Nec tamen illa meo facies invita marito est,
 Nec spernor contempta Deo, plus diligor illi.
 Et sperni precium est; ceditque infamia laudi,
 Opprobrium decori ! sponso sum iudice pulchra,
 Et rutilas Salomonis opes, aulæque vincit
 Formosæ pietatis honos; & fulgor honesti
 Innocuus post se Nomadum * tentoria linoquit,
 Et Cedræorum transcendit gloria pelles.
 Dic age, dic deliciolum, dic optime, qua nunc
 Terrarum regione cubes ? quibus abditus oris
 Grex ovium & teneræ carpant virgulta capellæ ?
 Ipsa comes juxta gradiar; ne devius error
 Aut mala sacrilegæ rapiant consortia turbæ
 Præcipitem, dubiique Fides sub imagine veri
 Fluctuat, & peregrina vager per dogmata demens
 Palantes confessa duces. ----

CHRISTUS.

---- Tu maxima salve,

Sponsa meo seposita toro, clarissima cœli
 Filia, quam consanguineis natalibus æther

* Numidia erat pars Africæ, hodie Morocco dicta.

Alligat agnoscitque suam, populosque per omnes
 Seligit ipse sibi: seu vis ECCLESIA dici,
 Seu Superum veneranda domus, templumque Tonantis;
 Sanctorum fecunda parens, Respublica magni
 Intemerata Dei, venturaque numinis hæres,
 Et confors regina poli, perque aspera rerum
 Æternis tandem mulier servanda triumphis:
 Accipe me tibi, pulchra, virum. si tecta, laresque,
 Si quibus exultem campis cognoscere curæ est;
 Quaque tuus fixit sedem statione redemptor;
 Huc ades, & vano subduc tua nomina seculo,
 Et vitæ rimata viam melioris, amico
 Jungere fida gregi, raptosque ab ovilibus agnos,
 Errantesque procul revoca, verbisque vagantes
 Pasce meis, nostris habitata mapalia fervis
 Adspicis, & quales pateant pastoribus umbræ,
 Quæque salutiferis crescant in vallibus herbæ.
 Qualis in excelsis valide cataphracta refulget
 Memphis equis, quoties radiant in casside coni,
 Ferratumque micat pectus; nitet inter amicas
 Sponsa meas, currusque refert Pharaonis & arma,
 Et fluidas cervice jubas, phalerasque decentes,

Et quicquid probat alta Pharos ; ceu murice vestis

Ebria, Sidoniisque nitent holoserica baccis

Tegmina, splendescit Sponsæ virtutibus ætas,

Et mentis cultura bonæ, defuetaque fucum

Relligio & clara constans reverentia legis.

Tota mihi speciosa mea es ; tibi turturis instar

Maxilla vultusque rubent ; pro torquibus aurum est,

Et gracili pendent preciosa monilia collo,

Distinctusque notis clavorum argenteus ordo.

ECCL. Vix meus accubuit mihi Rex, & numen amicum

Ostendit thalamo facilis ; diffudit odores

Nardus nostra novos, sensi juvenescere vires,

Et robur mihi grande dari, tactosque supernis

Ignibus ignavos animi plus gliscere motus,

Jamque magis coluisse Deum, percussaque cœlo

Pectora fallacis fraudes proscribere vitæ.

Assyrio qualis defudans cortice myrrha,

Sponse, mihi es ; vel quæ Engaddi se tollit in agris

Cyprus, viniferosque inter viret æmula colles,

Botris foeta suis ; charis quam læta recondam

Uberibus quamvis fucci fragrantis amarus

Mordeat ora latex, & te redamantibus atri

Currant sæpe dies, & sanctis mentibus atrox
Incubat & tristes latices permisceat orbis.

CHRIST. At tua simplicitas, conjunx, ignaraque fraudum
Infantes fertur bonitas æquare columbas.
Sic oculos mansueta geris, sic lenis habetis,
Et tranquilla places; cunctis placabilis adstas,
Et comes it pulchræ laudata modestia formæ.

ECCL. Tu potius formâ juvenes, pulcherrime, cunctos
Antevenis; quæ forma mea est, defluxit ab uno
Conjuge; tu decus omne mihi es; tu nomina confers.
Sum radii levis umbra tui, de lumine lumen,
Et flammæ scintilla tua. Pulcherrime, lectus
Sternitur ecce mihi, sed & idem sternitur apte,
Sponse, tibi; thalamo gemini recubabimus uno,
Pendulaque ardentem pellent umbracula Solem.
Est cedrina domus, sunt et laquearia cæcis
Optima, sunt celsis docte disposita cupressis
Tigna; ferunt croceos nunc ipsa cubilia flores;
Nec sterilis sum Sponsa tibi; tua diditur omni
Fama loco, multisque tuæ cultoribus ædes,
Et populis delubra strepunt; tot pignora gigne
Mater, & æterna manant de stirpe nepotes.

C A P. II.

Sum Rosa, quæ nullis moriar concussa procellis.

Sum Rosa, quæ media nescit marcescere bruma.

Sum Rosa, puniceos inter celeberrima flores,

Nunc vilis precii, nunc omni carior auro,

Nunc depressa solo, nunc ipsis celsior astris,

Clausa malis, rursus fatis adapertha secundis.

Sum Rosa, quæ pedibus quamvis calcata protervis,

Erigor ; & veluti patulis in vallibus alben

Lilia, candidulis late præcello ligustris.

CHRIST. Suaviolum, mea vita, meum, quæ sola decoras
Præradias veneranda nurus ; ceu lilia spinas

Inter, honoratum tollas caput ; undique fentes,

Et tribulis circum seges exhorrescit acutis,

Degeneresque rubi ; cingunt te densa sororum

Agmina, sed multum studiis adversa malignis

In te sæva ruunt : seu cum scelerata tyrannis

Flagra tibi, flammæque ferox intentat & enses,

Atque uncus furibunda parat : seu rector Averni

Arietat in Fidei portas, & dira minatur

Fata tuis, mundiue animum labefactat amore.

Sive fuos in te petulans lascivia sensus

Concitet,

Concitet, & pavidæ moveat nova prælia menti
Seditiosa caro, litesque resuscitet in te.

ECCL. Sed veluti steriles inter se plurima sylvas
Tollunt, humidulique tument viridaria pomis ;
Sic juvenum viles inter, generose, catervas
Solutas, meritique decus non vile reportas.
Hoc erat in votis, tecum requiescere in umbra,
Tecum posse loqui : nam quæ promissa maritæ
Ingeminas, quæ crebra meas solatia clades
Insperata juvant, sunt nostro mella palato,
Ambrosiæque dapes & amici nectaris undæ.
Nuper ubi gratis spumabat vinea succis,
Turgidaque implebat vacuas vindemia cellas,
Ducebat avidam vini cupidamque bibendi.
Voces vina tuæ ; cœlestia pocula voces,
Sponse, fuere tuæ ; sensi nova gaudia, sensi,
Et veteres pepuli curas animique dolores,
Et culpæ ferale malum. Tunc prævius ibas,
Tunc ductor sublata manu vexilla gerebas,
Non quæ sanguineo præludunt improba Marti,
Sed quibus ad placidi castra invitamur amoris,
Et partes, Rex magne, tuas : me floribus agram

Languidulamque

Languidulamque tuo suffulci robore nuptam.
 Nam titubat peccantis amor ; sum cerea flecti
 In vitium vetitasque faces, quas tollit honorum,
 Vel malus ardor opum ; sine te, vah, tota fatisco,
 Genua labant, fractisque subit socordia membris,
 Nec facio, quodcunque velim fecisse ; malumque,
 Quod nolo, fecisse libet ; mihi, Christe, ruenti
 Affer opem, capitique meo suppone sinistram,
 Alteraque invalidam circumdet dextera Sponsam.
 Tu vitæ sis prima meæ, tu causa salutis
 Altera, tu suprema, tibi mea debeat uni
 Principium finemque Fides ; nec gloria cœli
 In geminos divisa fluat : tu, Sponse, redemptor,
 Et solus servator eris ; quæ possumus, in te
 Possumus : & quicquid recti præstare bonique
 Negligimus, nostrum est ; cunctos tua gratia laxat
 In miseram laudata sinus ; tibi diligor ultro,
 Et dilecta fui prius ; & non debita cessit,
 Nec merito mihi parta salus ; sic previus æther,
 Sic comes it cœptis, & tanta exorsa coronat.

CHRIST. Vos ego, Filiolæ Solymorum, obtestor, & illas
 Quas viridi pasci spectatis fronde capellas,

Cervorumque adjuro greges ; per quicquid amicum,
 Aut unquam mihi dulce fuit, per sidera, terras,
 Flammiferasque faces & nostra condita dextra :
 Tempora dilectæ concedite mollia Sponsæ,
 Nec turbate tori sociam ; dumque altior illam
 Somnus habet, blando requiem indulgete sopori,
 Et strepitu cessate ; meis Ecclesia servit
 Officiis Sponsoque vocat ; procul ite malorum
 Turba, nec intentam sacris avertite gentem.

ECCL. Quam placidis sonuere meæ sermonibus aures,
 Quis lepor eloquii, quàm me facundia linguæ
 Pellicit, immemoremque monet ! de montibus altis
 Hinnuleo similis properat, saliensque relinquit
 Ardua frondentis Libani ; gestuque manuque
 Succurrentis habet speciem ; quin ecce fenestras
 Intrat, & insolito perfundit lumine cordis
 Abdita, discussaque cupit se nube videri,
 Et coram spectari oculis : mea blandula surge,
 Surge, ait, humanosque tuo de pectore sensus
 Excute, dumque meis figis vestigia plantis,
 I, propera ; te nostra vagam clementia semper
 Prævenit, & stygiis palantem arcessit ab oris.

Cessit

Cessit hyems, hyemisque labor ; cessere feroces
 Terribilesque Noti ; veteres compescuit imbres,
 Et nimbos moderata quies ; trux languit in te
 Impietas, jussuque meo filuere procellæ,
 Excussitque suum sceptrorum infania virus.
 Floret ager ; resonant avibus virgultæ canoris,
 Aëriaque canit securus turtur ab ulmo.
 Palmitibus rediit vigor, & se densior uva
 Abscondit foliis, & baccis cærulea ficus,
 Munificusque tuis se devovet usibus æther.
 Quid cessas ? mea lux, venias, tibi militat uni
 Cura poli, facilisque pater ; vox ista vocantis,
 Illius est : tu terra mea es ; suspiria, fructus ;
 Uva, preces ; fici gemitus & vota rogantum.
 Quæ modò petrarum latebris afflicta latebas,
 Asolet ut milvo circumvolitante columba,
 Post tenebras tibi redde diem, & manifestior orbi
 Cernere ; fare, cui cupias debere magistro,
 Nec timeas mihi dicta loqui, dominumque fateri
 Omnibus, et nostro præconia solvere regno.
 Hæc ait, inculcatque mihi ; sed subdola multum
 Subruit arrosis vulpes vineta racemis,

Et

Et non una nocet ; vòs retia tendite cives,
 Indagate vias, & qua se subdolan error
 Ingerit, & falsi vendunt mendacia vates,
 Evigilate viri ; & fictis ne credite vani
 Testibus ; unius jurasse in verba magistri
 Sit satis, & tanto causam ductore tueri.
 Hoc agite ; invisos donec Sol altior umbras
 Dissipet, & pulsa pateat caligine verum.

C A P. III.

Sæpe mihi dubiam traxit sententia mentem,
 Quonam calle mei spatiosa palatia Sponsi
 Deprendam, jungarque viro ; quæ vita beatos
 Efficiat, votisque frui sine fine secundis.
 Quæsi, densis sed circumsepta tenebris,
 Nocte sub obscura latebras excussimus omnes :
 Quid dicter rationis opus, subnixaque causis
 Vis humana suis ; didici, prudentia quicquid
 Suggestit ; ingeniique acies, & provida cernit
 Consiliis doctrina suis : suffragia passim
 Sedula consului & magnorum oracula vatum,
 Rixantumque scholas discorsque ad singula vulgus.

Ivimus,

Ivimus, & vicos avidè lustravimus omnes,
 Et frustra studiosa fui; custodibus urbis
 Obvio, sollicito vigiles, rerumque peritos,
 Sed mihi nec vigiles, nec respondere periti.
 Non Memphis, quamvis stolidæ sacraria vaccæ
 Jactitet, aut visis sapiens Chaldaus in astris,
 Persarumque Sophi: non quæ colit impia quosvis
 Gens vicina Deos; gravis ignorantia cunctis
 Incubat, & nostri nescit myſteria lecti.
 At postquam sprevi picti ludibria trunci,
 Et veri ignaras animas, ducibusque negavi
 Ambiguis adhibere fidem: secreta viarum
 Tuta magis rimata fui, faciemque domumque
 Vidimus, & sponſi gressus deprendimus omnes.
 Tunc amplexa fui, cui diligor; arctius hæſi,
 Nec mihi subduci volui; deduximus ipsum
 In thalamos & tecta Deum: dumque undique terras
 Personat, & summum declamant templa Tonantem,
 Possedi tam grande bonum; vos, nomina blanda,
 Filiolæ, si quid nostrum peramabile vobis,
 Si quid suave fuit, mecum requiescere Sponsum
 Jam finite, & longos in lucem extendere amores,
 Nec fastidita thalami consorte potiri.

CHRIST. O quænam, quænam illa, procul quæ splendida surgit
 Desertis sublata locis? ceu virgula myrrhæ,
 Thusque calens pingues attollit in aëre fumos,
 Vel piper & grata redolentia cinnama flammâ.
 Conjugis os habitusque meæ est, electaque mundo
 Et tenebris erepta cohors; cui thuris odorem
 Vita refert, myrrham dolor & constantia palmam.
 En latè circum thalamos Salomonis in orbem
 Stat cataphracta phalanx, proceresque ex ordine lecti,
 Judæique patres; quibus omnis canuit ætas
 Sub clypeis, gladiis accincti immanibus omnes.
 Scilicet hæc Christi sacris operata juventus
 Bella gerit, querulæque movet certamina carni,
 Et vinci generosa timet; quos stringimus enses
 Adversum, quæ tela Erebo Sathanæque paramus,
 Dum ruit errorumque animos nox occupat atra;
 Sunt vocis momenta meæ; quæ ferrea flectunt
 Pectora & occultas diffundunt pervia fibras.
 Ipse mihi è lignis Libani tentoria struxi
 Splendida, magnificasque trabes; conternitur auro,
 Argentique micat sublimibus aula columnis.
 Purpura pro veste est, Babylonia stragula lecti,
 Gemmarumque jubar tædæ; domus ista piorum est,

Cujus splendor, amor : probitas preciosior auro :
 Leges fulcra meæ : lux, gratia : purpura, sanguis.
 At vos, quæ celsi colitis celebrata Sionis
 Limina, vos, inquam, florenti ætate puellæ ;
 Huc omnes conferte gradum, quantisque coruscans
 Ostendet regum soboles insignibus ostrum,
 Adspicite, & quales radiant in fronte coronæ,
 Matris opus ; quæque ipsa suo diademata nato
 Imposuit, tunc cum thalami genialis adesset
 Vespera, & has inter gradaretur mascula tædas.

C A P. IV.

Quam mea præcellens Syriis regina puellis
 Porgit honoratos mihi formosissima vultus,
 Candidior cycno, lactenti mollior agno,
 Blanda columbinis adludens mitis ocellis,
 Ut credas magis esse meam, fraudesque dolique
 Fastidire bonos ; nihil est in mente cruentum,
 Nil crudele, minax ; cunctis clementia membris
 Emicat & studiis franguntur mollibus iræ,
 Ut ludunt super ora comæ, similisque capellis
 Cæsaries, quæ se Gilead sub rupibus abdunt,
 Et tondent dumetæ vagæ ! quam picta rubenti

Labra rubent illi cocco! quam mite loquentis
 Eloquium, & duras sermo qui duceret aures.
 Punica ceu patulis redolentia mala canistris
 Fragrant, Sponsa, genæ; turrique simillima cervix,
 In bellum quæ tota patet; tot ferrea vallis,
 Tot munita modis; cernas procul ordine longo
 Pendentes proavum clypeos, appensaque scutis
 Scuta novis, parmasque ducum, cumque arcubus hastas,
 Et frameas, fixosque cavis thoracibus enses.
 Ut tibi lacteolæ gemina statione papillæ,
 Mammarumque tument globuli; ceu pulchra tenellis
 Ubra propendent capreis, quæ lilia calcant,
 Et latis spatiantur agris; non altera sanctis
 Forma decorque meis; insons in fronte relucet
 Simplicitas, verique tenax sententia dens est.
 Destillant labris vitiis adversa nefandis
 Dogmata; quæque rubent, morituri sanguine Sponsi
 Ora rubent; turris sunt exporrecta fideles;
 Spes galea est, lorica salus, fiducia scutum;
 Ubra iustitiæ fontes, patrisque voluntas
 Prisca recensque mei; surgunt, ceu colla, propheta,
 Ostentantque meas populis peccantibus iras.
 Ipse ego, cum medium conscenderit igneus orbem

Phœbus,

Phœbus, & invisas rerum contraxerit umbras,
 Cum calet alta dies; totum me frondibus abdam,
 Myrrha ubi, & arboribus defudant thura Sabæis.
 Tunc legis fugient umbræ, tunc clarior orbi
 Cernar, & ablato amplectar velamine Sponsam,
 Dilectosque mihi; pleno tunc Phosphorus ortu
 Adducam sine nube diem: totusque patebo
 Mentibus, atque aliis ardebunt pectora flammis.

CHRIST. Tota nites formosa, nites; nec corpore labes
 Ulla tuo est; nostro deleti sanguine navi
 Non ultra ferale rigent; pretiosior unda
 Abluit antiquas illimi flumine fordes.
 Fœdaque probrosis absolvit tempora rugis.
 Linque pruinosos, metuenda cacumina, montes
 Lux mea; neve jugis Libani celsisque morare
 Verticibus secura diu, quos exerit Hermon
 Frondosusque Senir, vel terra virentis Amani.
 Horrida spumantum caveas spelæa leonum,
 Quæque sibi servat frendens habitacula pardus.
 Hæc orbis trux scena mali est; hîc silva malorum
 Pullulat, hîc errant immixti tigribus agni,
 Infantesque bonis; hîc hîc immania monstra,
 Et scelerum portenta suis stabulantur in antris:

Improbæ luxuries, rabiesque invisa nocendi,
 Et fastus populator opum, livorque secundis
 Invidus, & falsis animosa calumnia dictis :
 Et fera concordēs dirimens discordia mentes.
 Respice me, mea Nupta, tuo qui saucius igne
 Vulnus alo venis, atque illic lœdor ocello,
 Et formæ splendore tuæ ; me candida virtus,
 Me tua temperies, & primæ flamma juventæ
 Abripit & recto nunquam faturata cupido.
 Pulchra foror, quàm dulce tui sunt pignus amores !
 Pulchra foror, quàm suave tui sunt nomen amores !
 Pulchra Cupidineis concedunt vina papillis.
 Vincit Achæmenios pulcherrima vestis odores.
 Melle tibi stillant, & multo lacte labella,
 Sponsa, fluunt : sunt verba favi, & blandissima grato
 Nectare lingua mader : redolentque monilia cedros,
 Thuraque, & è pingui lachrymantes cortice succos.
 Ingenii nitor iste tui est ; hæc aura ferenæ
 Indolis, & nostræ majestatis debita genti.
 Quanta loquar ! veluti densis viridaria septis
 Clausa jacēt, fontesque novis custodibus, unam
 Te surgente die, te decedente, tuebor.
 Hinc latus atque illinc valido munimine cingam,

Et

Et vocis virtute meæ ; robustaque subdam
 Labenti promissa tibi ; tu lætior herbam
 Hortule, tu casiam : tu punica mala, crocumque
 Et cyprum, nardique diu fragrantis aristas,
 Cinnama tu, myrrhamque aloënque & balsama funde
 In focias divisa tuas ; sic crescite sancti,
 Crescite, & in cunctas mea fundite nomina terras.

ECCL. Tu mihi pro fonte es, puris qui defluit undis,
 Tu latices salientis aquæ, tu larga ministras
 Flumina, & ex ipso manantia gaudia cœlo
 Impertis ; dilecte, veni ; placidissime me me
 Amplexare tori fociam ; non horridus agris
 Incumbit Boreas, tempestatesque severas,
 Aut fluctus ciet ira gravis ; tua mitior aura est,
 Tu Zephyrus, qui divino patefacta favori
 Dulcibus irroras studiis mortalia corda.
 Tunc meus irriguo conjunx spatiabitur horto,
 Et fecunda suis adludet fructibus arbor.
 Tunc facili mea poma manu decerpet amator,
 Quæque prior dederat, reddam ; tunc munera Christo,
 Puraque dilecto solvam libamina Sponso.

C A P. V.

CHRIST. Et mihi floriferis peramœnus collibus hortus
 Panditur ; huc mea Sponsa veni : te messe beabo,
 Quam felix largitur Eos ; tibi myrrhina plenis
 Dona cadis, nitidique feram carchesia lactis,
 Et placitura tuis fragrantia vina labellis.
 Omne meum fas esse tuum ; communia nuptis
 Singula sunt ; eadem petimus volumusque beati.
 Cœna eadem potusque ; meis accumbite mensis,
 Atque epulis mecum læti indulge te sodales,
 Ebriaque æthereis accendite pectora votis.

ECCL. Nox erat, & jam membra sopor Læthæus habebat,
 Cum mea tota Deo Superisque intenta vacaret
 Mens averfa solo ; mihi pars depressa jacebat,
 Altera per cœli spatia & fulgentis Olympi
 Atria, sanctorumque domos sublimior ibat,
 Prompta sequi, quò fata vocant : tunc dulcis amantis
 Vox audita mihi est : charo, soror optima, fratri
 Pande fores ; dilecta obices & dura reclude
 Ostia, nec vocem blandi aspernare mariti.
 Ingrediar, miserosque lares & tecta subibo ;
 Dum stillat mihi rore caput, guttæque capillis
 Cinnamomumque fluunt ; dum pleno gratia cornu

Labitur,

Labitur, & diri per me cessere reatus,
Placatumque tibi reddent mea funera Patrem.

Ast ego jampridem vitiorum pressa veterno
Vah ignava fui ! tunicamque exuta togamque
Nuda ivi ; multumque expers florentis honesti,
Quis veteres, dixi, sponsæ donabit amictus,
Et faciet magis esse piam ? tum pulvere terfi
Plus nituere pedes, & visa Ecclesia mundo
Pulchra decensque fuit ; sed enim pars scævior orbis
Sordidulis iterum fœdabit corpora plantis,
Et sponso præsente luam, Christique satelles
Suppliciis invisa premar ; Dum talia fundo
Verba dolens, subiti mediam me dextera Sponsi
Transadigit, gemituque cavæ insonuere cavernæ.
Exilii concussa malis, & verbere duro
Tacta magis sapui ; discussaque causa veterni,
Peccatique sopor fuit, & socordia cessit.
Corripui me fessa toro, tepidoque cubili,
Et nimium molli proscribens marcida luxu
Tempora, surrexi vigil ; & jam vivida Sponso
Dum conor referare fores, & pectore totum
Admisisse Deum, vitiique expellere amorem :
Stillavêre manus myrrham, cœpique probari

Religioſa viro ; ſed poſtquam cardine limen
 Concrepuit, cordiſque mei patuère penates,
 Ah meus, ah diſceſſit amans; ſubduſtaque paulùm
 Gratia cœleſtis latuit, Sponſoque videbar
 Diſplicuiſſe meo ! mœrens, afflicta, fatiſcens,
 Fraſta animum, magna abſentem ter voce vocavi,
 Verbaque nequicquam tunc proficientia fudi
 Infelix: nihil ille mihi; nihil ille maritæ
 Reſpondit, quàmvis multum lachrymoſa rogarem.
 Hæc inter me per tenebras & cœca vagantem
 Compita corripuère viri, cinxitque miſellam
 Cuſtodum vigilumque manus; percuſſa frequenter,
 Vulneribuſque adaperſa fui; ſurrepta dolenti
 Pallia ſunt, pepluſque pedes qui fluxit ad imos.
 Errantes ſic naſta duces, labefaſta tremebat
 Et falſo ſeducta fides; peregrina ſequebar
 Signa, nec in ſacris permanſit transfuga caſtris.
 Vos mihi, quæ Solymæ colitis teſta alta puellæ,
 Dicite, ſi qua mei noſtis veſtigia Sponſi
 Dicite, me languere proci fugientis amore:
 Dicite, me languere Dei fugientis amore.

ADOLES. At tu Jeſſæas inter pulcherrimâ Nymphas
 Cujus nec ſpatium viſus, nec gloria laudem

Nec

Nec titulos vox ulla capit : dic, cujus amore
 Implesti flagrantem animum? quove arferis igne?
 Cujus inextinctis uraris virgo favillis?

ECCL. Ille meus, quem sola colo, candore venusto
 Ora rubet, juvenesque omnes pulcherrimus anteit.
 Plus auro rutilat caput, & sublimior ipsis
 Palmarum foliis furgunt à fronte capilli,
 Illustresque nigrore comæ ; quos vibrat ocellos,
 Ipsa columbarum castissima lumina vincunt ;
 Lumina, quæ nitidis præterlabentibus undis,
 Accipiunt purum fluvio abstergente nitorem.
 Ut propriis redolent distinctæ sedibus herbæ,
 Distinctæ stant lege genæ ; manantia myrrha
 Lilia concedunt labiis ; manus utraque gemmas
 Et glaucum beryllon habet ; per viscera latè
 Candidulum transparet ebur ; cui pulcher inerras
 Cæruleis, sapphyre, notis ; velut alta columnis
 Impavidis innixa domus, sunt crura marito
 Aurea, nec Libani vultus subsidit honori.
 Blandula mellifluo subludit lingua palato,
 Argutumque canit docto modulamine guttur.
 Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat,
 Talis erat Sponso facies, sic corpore toto

Splenduit ;

Splenduit ; haud aliam nostris se mentibus offert
 Integritas candorque viri, maculandaque tandem
 Cæde Redemptoris species ; qui durior auro
 Intrepidum magno mortis discrimine pectus
 Eximet, & Stygii spoliis Acherontis onustus
 Tartara calcabit victor ; qui depluit omne
 Æthereo de fonte bonum, labiisque futuras
 Res aperit, nostræque legit præcepta salutis.
 Crura, quibus fulcit miseros, adamantina vis est,
 Certaue Evangelicis innixa potentia verbis.
 Auxilii sunt signa, manus ; cœlestia dona
 Pacis opes ; facilemque Deum, vitamque perennem
 Beryllos gemmasque puto ; sunt ista piorum
 Fercula ; sic clemens animis illabitur æther.

C A P. VI.

ADOLES. Fare puellarum suavissima, quo tuus ille
 Fugit amans ? quas se in latebras, quibus abdidit umbris ?
 Fare, tuum quo, sponsa, simul quæramus amantem ?

ECCLES. Jam dicam ; proprios tacitus deflexit in hortos,
 His pratis, hac valle latet, quo plurima carpat
 Lilia, & egregias lolio discriminet herbas.
 Nos horti, nos prata sumus ; sub cordibus hisce

Æstuat,

Æstuat, & pulchros fervens exuscitat ignes,
 Et tepidos flagrare cupit; sum, Sponse, peculi
 Summa tui: tu summa mei; sumus alter amantis
 Mutua dos; nostrasque faces confundimus ambo.

CHRIST. Non aliter quam præcellis in montibus arces
 Tollit Tyría suas, tollis fastigia frontis
 Illustris, mea Sponsa, tuæ; dilectaue cœlo
 Mœnia transcendis Solymæ; tu tota severa es,
 Terribilisque malis & formidabilis aditas,
 Castrorum ceu densa phalanx, nec pervia turmis
 Turma; tenebrofæ metuit te callidus aula
 Arbiter, & Stygiæ fugiunt tua tela cohortes,
 Et scelerum congesta cohors: ne lumina quæso
 In sponsum deslechte tuum; nam tactus ocellis
 Erigor incendorque tuis, videorque superbo
 Celsus ire gradu, cœloque attollere cristas.
 Pendula cæsaries caprarum hirsuta laceffit
 Colla; nitent dentes, quales albescere cernas
 Lanigeris ovibus, quoties in fonte lavantur,
 Atque gemelliparis implentur foetibus omnes.
 Nec roseis aliter turgentia punica granis
 Mala rubent; nam te circum sanctissima cingunt
 Agmina, peccandi metus, & reverentia Sponsi,

Et niveus vitæ decor, & mens conscia recti.
 Sunt mihi sex denæ matres, de stemmate regum,
 Et reginæ omnes ; sunt quas dignamur habere
 Concubitus focias ; sunt tot florentibus annis,
 Nec genus indecores & nomina chara puellæ,
 Sanctorumque gradus, & quos distinguit honorum
 Sors non una ; meo verum jurata cubili,
 Unaque conjugii confors mihi dicitur uxor.
 Chara matris amor, sceleris sine labe columba.
 Cui sua certatim solvunt præconia regum
 Reginæ, dominæque nurus, facilesque piorum
 Assurgunt animæ, & gravido de pectore tale
 Eruçant iterantque melos : Quænam illa virago
 Qualis diva parens, quæ formosissima vultu
 Provocat Aurora faciem ; cum certa salutis
 Verba capit, Fideique suis infantia cunis
 Vagit, & indoctis Christum balbutit in annis :
 Fallimur ? en radiis lucet melioribus orbi,
 Et majus jam lumen habet, Lunæque videtur
 Æmula flammiferos largiri gentibus ignes,
 Arreptasque à Sole faces, diffusaque de me
 Lumina, doctrinæque jubar concedere terris.
 Fallimur ? en, illa ipsa novis successibus ardet,

Et jam Phœbæos imitatur fulgida currus,
 Supremumque diem; tanta se lampade nobis
 Ostentant, tenebrisque patent æterna fugatis.
 Ut suo robusta cohors opponitur hosti,
 Arma laceffenti movet imperterrita carni,
 Et Phlegethontæas acies, & nixa potenti
 Castra manu pro me bellatrix femina spernit.

ECCL. Me meus hortus habet, durisque exercita fatis
 Plurima nux, specimen fortis casusque meorum.
 Hîc hîc propter aquæ rivos in vallibus erro.
 Et modo plantarum recreor lanugine; florum
 Prima rudimenta & surgentia flamina spectro,
 Punica num vireat malus; num vinea vini
 Spem faciat, messëmque ferax despondeat annus:
 Qualis inoffensæ fructu probitatis abundet
 Verna meus civisque meus, quæ solvat Olympo
 Vota, quibus sancti placent altaria donis.
 Mox procul ex alto properantes monte quadrigæ,
 Præcipitesque rotæ, placidam & nil tale verentem
 Turbavêre animam; pulchri periêre labores,
 Et vesana piis mundi vis obstitit ausis.
 Quare age Sponsa redi, tunc clamavêre puellæ,
 Sponsa redi, vultusque tuos ostende puellis,

Castrorumque

Castrorumque choros & tot nascentia de te
Pignora credentumque globos da cernere mundo.

C A P. VII.

CHRIST. Sponsa puellarum nitidissima, quàm tua pulchre
Dum graderis per rura fluunt vestigia gressu!
Quàm caligæ pedibus, quàm se tibi leniter aptat
Calceus, & femoris vadit junctura decenter,
Artifici veluti fabricata monilia dextra!
Principis os habitumque gerens & Principe celsò
Edita progenies; specie crateris in orbem
Omphalos it, laticesque isto de fonte refundis,
Quasque bibat peccator aquas; tibi venter acervi
Et multum aggestæ Cereris, quam lilia cingunt,
Instar habet; similes caprearum hinc inde mamillæ
Molle tument; surgit, ceu turris, eburnea cervix.
Ut piscina, micant, oculi; quique inter ocellos
Turgidulos dirimit nasus sublimior orbes,
Respicit adversam, veluti de turre, Damascum.
Quale caput Carmelus habet, tuus æthera vertex
Verberat; auricomi rutilant, ut purpura, crines,
Formaque Idumæas imitatur splendida palmas.
Sæptus hæc tacitus dixi: jam scandere palmam,

Jam

Jam fructus libare juvat ; turgentia tangam
 Ubera, fragrantisque fruar dulcedine Sponsæ.
 Manat ab Hyblæo generosum guttore vinum,
 Lætitiæque latex, isto qui melleus ore
 Defluit, & passim labiis ebullit amicis.
 Sic dum plena Deo flammis mens ardet honesti,
 It monitis impulsa meis ; sunt munera nobis,
 Officiumque pedes ; cervix erecta docentum
 Splendor ; Evangelii latus inviolabile turris.
 Venter opes sanctæ ; vatum consulta mamillæ.
 Nos caput ; & summi Patris indulgentia botrus.

ECCL. Quo laudata ferar ? queis jungar amantibus uxor,
 Multis sæpè procis, multisque petita puellis ?
 Tu mihi, Christe, places ; tua sum, tu noster, & ambos
 Possidet unus amor ; non me lasciva voluptas,
 Non levis ambitio, tumidique superbia gressus,
 Attalicæque juvant gaza ; non gloria fallax
 Surripiet me, Sponse, tibi ; convertimur ad te,
 Te sequimur, formose virum ; tecum ire per hortos
 Est animus, totamque sacris impendere noctem :
 Ut, simul ac roseis surgens Aurora capillis
 Dispulerit tenebras, radiisque retexerit orbem,
 Lustremus tua rura duo, num vinea gemmas

Truſerit, ut ſeſe florum jucunda venuſtas
 Explicet, & quales tellus tibi dædala foetus
 Ediderit; vel quanta ſuis obliuia gignant
 Mandragoræ foliis; illuc diſperſa jacebunt
 Poma manu, veteresque novis ſuperaddere meſſes
 Cura erit, & mediis flores inſpargere portis.
 Scilicet horrendis ſubducta tumultibus optem
 Otia tranquillosque dies, Chriſtisque ſub umbrâ
 Pace frui, manibusque feris erepta nocentum,
 Sponſe, tuo latuiſſe toro, donaria ferre
 Et grati monumenta animi, atque oblita malorum
 Pectora, conſiliis que pios juviſſe beatis.

C A P. VIII.

Sæpe tibi ſum dicta ſoror, ſoror unica; quare
 Tu mihi ſis pro fratre, virique adamabile nomen
 Nomine fraterno duplica; deſluximus uno
 Patre duo, genitorque tibi qui creditur, idem
 Eſt mihi; ne charæ mecum lactantia matris
 Ubra ſaſtidi; ſum myſtica matris imago,
 Tu caput es; vinclis pariter vincimur iſdem,
 Atque eadem nos cauſa ligat; ſic oſcula fratri
 Prona dabo; decoriſque mei pars magna, ſororis

Dicerēs

Diceres commune decus ; nec vilis habebor,
 Aut populis despecta ferar. Te dextera fratrem
 Prensat, & in charæ abducet penetrâle parentis,
 Et nostra secreta domus, alteque bonorum
 Pectoribus sacer hospes eris ; tua jussa capeſſam,
 Te præeunte, sequar, te preceptore, docenti
 Obſequar ; hîc dulci implebo carchesia muſto,
 Et pateris libabo merum ; tua munera reddam,
 Inque tuis ſupplex, ponam donaria templis.
 Dextera me amplexa eſt trepidam, ſuppoſtaque blande
 Læva meo capiti eſt ; ſic me cœleſtibus ægram
 Undique ſuffulcis ſtudiis, duciſque labantem,
 Et tremulam arcano ſuſtentas robore Sponſam.

CHRIST. Vos ô, quæ Solymæ colitis delubra, puellæ,
 Otia ſopitæ concedite mollia Sponſæ,
 Nec junctos ſclerum ſtrepitu devellite amantes.

ADOLESC. Sed quænam, quænam illa, feris excita cavernis
 Surgit, & è nemorum latebris comptiſſima prodiſt,
 Apto viro conjunx, humeris innixa mariti ?

ECCL. Ille ego ſum, quæ, Sponſe, meo te crimine quondam
 Progenui, vetitos cum carperet arbore fructus
 Inconſulta manus ; tunc te clementia Patris
 Parturiit, fecitque vadem ; tunc edidit orbi
 Terra Redemptorem & miſeris promiſit Jēſum.

CHRIST.

CHRIST. Ille ego sum, regina, tui signator amoris,
 Arrha tuæ fidei, pignus venerabile lecti,
 Rex thalami sponforque tui ; si ferrea mors est,
 Si, quicquid mortale, domat, regesque ducesque ;
 Non illi succumbet amor : non funera victus
 Sentiet ; accendet mediis incendia bustis,
 Duraque zelotypi contemnet fata sepulchri
 Durior, & flammæ nocturnæ lampadis instar
 Exeret, & flammis tutus flagrabit in ipsis.
 Non ulli hunc poterunt latices extinguere amorem.
 Non Siloë ; non qui vastas Jordanus in undas
 Exit, & in Syriæ campos discurrit Orontes.
 Hic procul Eôo venientes æquore gemmas
 Vincit amor pretio ; non interrupta fideles
 Vincla ligant, quæ nulla dies vel secula solvent,
 Non mala fortunæ facies, non rector Averni,
 Non rabies, urgenſque fames, non mortis acerba
 Effera vis, vel quicquid atrox natura minatur.

ECCL. Stat nostri securus amor ; multisque beatæ
 Cingimur exubiis ; verum mihi parvula vagit,
 Et neglecta soror ; cui non tumuere mamillæ,
 Sed calidus ludit circum præcordia sanguis,
 Ipsaque pubescit primum sub flore juventa.
 Ecquid

Ecquid agam? quibus hanc verbis affabor amicis?
 Ignaræ sacrorum animæ veræque salutis,
 Pro dolor, & nullo dignatæ fœdere gentes,
 Te sine per salebras & inhospita rura vagantur,
 Pictaque fallacis venerantur numina ligni.
 Quin miseros, dilecte, vocas? atque illice verbo
 Confortes vis esse mihi, paribusque beari
 Legibus & nostris palantes cœtibus addi?
 Si paries, si murus erit, si lubrica non sit,
 Nec levis instabilem rotet constantia mentem,
 Pars fiet selecta domus; & digna vocari,
 Et jungi pietate mihi, paribusque tuenda est
 Præfidiis curæque foror; si prona patebit
 Janua, si cupiet venienti occurrere Sponso,
 Hanc tabulis cedrisque velut firmabimus arcis.
 Sum paries, mammæque mihi pro turribus exstant,
 Sum murus stabiliq̃ue fides innixa columnæ est.
 Quin tali sum lege meæ sociata forori,
 Ut circumciso Graïus permixtus Apellæ
 Ambulet, & rigidos respectet Gratia Persas,
 Sublatoque colunt Dominum discrimine gentes.

CHRIST. Ipse coruscanti Solomon spectandus in ostro,
 Hæc tenuit vineta prior; pretioque locavit

Ecce agnus, quibus tantis...
Ignarus sacrorum...
Tunc dolor, &...
Te hinc per...
Nec mea...
Quin...
Confortes vis...
Ne...
Si...
Nec...
Corripit...
Et...
Hanc...
Sunt...
Quin...
Ut...
Ambulet...
Sublatore...
CHRISTE...
Hic...

